

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 2T/7/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4422010067
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Diana Cviková
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2022:4422010067.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky v konaní pred samosudkyňou JUDr. Dianou Cvikovou v trestnej veci obžalovaného U. G. a spol., pre pokračovací prečin porušovania domovej slobody spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona a iné, na základe obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Nové Zámky sp.zn. 1Pv 335/21/4404 z 07.02.2022, na hlavnom pojednávaní, konanom v Nových Zámkoch dňa 02.06.2022 takto

rozhodol:

rozhodol:

O.

I. U. G., narodený XX.XX.XXXX v L., trvale bytom R. L., prechodne bytom D., G. č. XX, t.č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Nitra,

2. D. M., narodený XX.XX.XXXX v L., trvale bytom T., L. č. XXX/XX, t.č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Nitra v inej trestnej veci,

sú vinní, že

X) obžalovaní U. G. a D. M.

po predchádzajúcej spoločnej dohode v presne nezistenom čase z nedele dňa 08.08.2021 na pondelok 09.08.2021 vošli cez neuzamknutú bránu do dvora rodinného domu na adrese I., U. cesta XXX/XX, ktorej majiteľom a užívateľom je G. F., narodená XX.XX.XXXX, trvale bytom I., U. cesta XXX/XX a ďalšou užívateľkou je G. F. staršia, narodená XX.XX.XXXX, trvale bytom I., U. cesta XXX/XX, kde následne obžalovaný U. G. odtrhol z pivničného okna sieťku na hmyz a odistil mechanizmus, ktorý držal okno v pozícii na „vetračku“ a následne obaja obžalovaní neoprávnene vnikli a zotrvali vo vnútorných priestoroch rodinného domu, odkiaľ odcudzili poškodenej G. F., narodenej XX.XX.XXXX, trvale bytom I., U. cesta XXX/XX, 1 ks mobilný telefón značky Maxcom MM320, B.: XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX v hodnote 29,00 Eur, ako aj 1 ks tablet značky Lenovo TAB Y T B.: XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX v hodnote 80,00 Eur, mobilný telefón značky NOKIA 2330, IMEI: XXXXXX/XX/XXXXXX/X bez SIM karty v hodnote 25,00 Eur, dámsku semišovú čiernu peňaženku s rôznymi kartami po expirácii v hodnote 6,50 Eur, kozmetickú tašku v hodnote 1,50 Eur, ktorej obsahom boli hodinky značky Geneva Platinum s čiernym koženým náramkom v hodnote 10,- Eur, hodinky značky Gogoeq Quartz s červeným náramkom v hodnote 5,00 Eur, hodinky značky Geneva s kovovým náramkom v hodnote 5,00 Eur, 2 kus memory karty v plastovom puzdre v hodnote 5,00 Eur, toaletná voda značky ALEX for men, v hodnote 2,00 Eur, 2 ks kovového nástavca na žehličku na vlasy v hodnote 5,00 Eur, čím spôsobili škodu odcudzením vecí v celkovej hodnote 174,00 Eur

a tohto konania sa obžalovaný U. G. dopustil napriek tomu, že blokmi na pokutu zaplatenú na mieste Obvodného oddelenia Policajného zboru Komárno, evidenčné číslo blokov L0109951 a L0109952 bol postihnutý pokutou vo výške 20,- Eur za priestupok proti majetku podľa § 50 odsek 1 zákona číslo

372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, ktorého sa dopustil dňa 15.07.2021 druhovo drobnou krádežou,

2) obžalovaní U. G. a D. M.

po predchádzajúcej spoločnej dohode v presne nezistenom čase od 11.00 hod. dňa 08.08.2021 do 16.00 hod. dňa 09.08.2021 vošli na pozemok rodinného domu na adrese I., W. XXX/X, ktorého majiteľmi a užívateľmi sú Y. E., narodená XX.XX.XXXX a M. E., narodený XX.XX.XXXX, obaja bytom I., W. XXX/X, kde obžalovaný D. M. doposiaľ nezisteným spôsobom vylomil drevené, jednokrídlové dvere v oblasti zámku a garáži v zadnej časti rodinného domu, neoprávnene tam vnikol a zotrval vo vnútorných priestoroch rodinného domu, kým obžalovaný U. G. zatiaľ vonku strážil, či niekto nejde, z ktorého domu odcudzili dámsky cestný bicykel zn. Kenzel, krémovej farby zakúpený v mesiaci máj 2020 v hodnote 80,00 Eur, 1 ks fľaše 0,5 litra Rakija 45 % v hodnote 10,00 Eur, 1 kus malej ružovej deky s bielymi labkami v hodnote 10,00 Eur, čím spôsobil poškodeným M. E., narodenému XX.XX.XXXX a Y. E., nar. XX.XX.XXXX obaja trvale bytom I., W. XXX/X, škodu krádežou spolu vo výške 100,00 Eur a poškodením dverí a zárubne škodu vo výške 40,00 Eur

a tohto konania sa obžalovaný U. G. dopustil napriek tomu, že blokmi na pokutu zaplatenú na mieste Obvodného oddelenia Policajného zboru Komárno, evidenčné číslo blokov M a M bol postihnutý pokutou vo výške 20,- Eur za priestupok proti majetku podľa § 50 odsek 1 zákona číslo 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, ktorého sa dopustil dňa 15.07.2021 druhovo drobnou krádežou,

3) obžalovaní U. G. a D. M.

po predchádzajúcej spoločnej dohode dňa 09.08.2021 v presne nezistenom čase, v skorých ranných hodinách vošli na dvor rodinného domu na adrese I., D. záhradami XXX/XX, ktorého oprávneným užívateľom je F. F., narodená XX.XX.XXXX, trvale bytom I., D. záhradami XXX/XX a Q. W., narodený XX.XX.XXXX, trvale bytom I., D. záhradami XXX/XX, kde obžalovaný D. M. nezisteným spôsobom vylomil dvojkrídlové drevené okno vedúce do práčovne rodinného domu, neoprávnene vnikol a zotrval vo vnútorných priestoroch rodinného domu, kým obžalovaný U. G. zatiaľ vonku strážil, či niekto nejde, z ktorého domu odcudzili kľúče od motorového vozidla zn. H. Polo s evidenčným číslom NZ XXX GE, čím spôsobil poškodenú F. F., narodenú XX.XX.XXXX, trvale bytom I., D. záhradami XXX/XX, odcudzením vecí vo výške 80,00 Eur a poškodením okna vo výške cca 30,00 Eur

a tohto konania sa obžalovaný U. G. dopustil napriek tomu, že blokmi na pokutu zaplatenú na mieste Obvodného oddelenia Policajného zboru Komárno, evidenčné číslo blokov M a M bol postihnutý pokutou vo výške 20,- Eur za priestupok proti majetku podľa § 50 odsek 1 zákona číslo 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, ktorého sa dopustil dňa 15.07.2021 druhovo drobnou krádežou ,

4) obžalovaný U. G.

dňa 09.08.2021 v čase okolo 05.30 hod. vošiel cez neuzamknutú bránu do dvora fary na adrese I., L. 2, kde čakanom vypáčil uzamknuté pivničné okno na budove fary, ktorú spravuje a obýva poškodený kňaz K. D., narodený XX.XX.XXXX, trvale bytom K., G. V. XX/XX následne cez pivničné okno neoprávnene vnikol a zotrval vo vnútorných priestoroch fary, kde ho vyrušil poškodený K. D. a na čo páchatel následne ušiel na neznáme miesto, pričom z priestorov budovy fary nič neodcudzil a nespôsobil ani škodu poškodením.

5) obžalovaný U. G.

obžalovaný U. G. v presne nezistenom čase v období od 08.08.2021 do 09.08.2021 vošiel do dvora rodinného domu v obci I., E. XX, ktorého majiteľom je F. N., narodený XX.XX.XXXX, trvale bytom H., Sv. H. č. XXX/X, kde následne poškodil na okne vedľa vchodových dverí drevenú dosku, ktorá bola vložená do okna miesto skla, cez tento otvor následne neoprávnene vnikol do domu a zotrval vo vnútorných priestoroch rodinného domu, odkiaľ odcudzil poškodenému F. N., narodenému XX.XX.XXXX, trvale bytom H., Sv. H. č. XXX/X, PET fľašu s nápisom „Corgoň“, sklenené fľaše s nápisom „Rakija“, a „Tokaji“, „Horúce jablčko“, „Tatranská medovina“, „Tokaji“ v celkovej hodnote 40,00 Eur, reproduktor maskáčovej farby neznámej značky v hodnote 10,00 Eur, rôzne ošatenie v hodnote 20,00 Eur, čiernu peňaženku v hodnote 10,00 Eur s hotovosťou v mene vietnamský dong bankovka v hodnote 5000,00 dongov, maďarský forint v minciach v hodnote 1050,00 HUF, české koruny v minciach v hodnote 121,00 CZK a 1 bankovka v hodnote 1,00 USD (celkovo v prepočte 8,64 Eur), krabicu čiernu s nápisom „Vapresso“ v ktorej sa nachádzal modrý vaporizér v hodnote 80,00 Eur, plastový kufrík s vŕtačkou zn. Fieldmann,

žltej farby v hodnote 30,00 Eur, žltú uhlovú brúska zn. Riekel v hodnote 30,00 Eur, čiernu bejzbalovú pátku drevenú o dĺžke 70 cm v hodnote 10,00 Eur, chvostovú pítku ručnú, elektrickú značky Powerplus v hodnote 40,00 Eur, akumulátorový skrutkovač a karbobrúsku značky Powerplus v hodnote 50,00 Eur, nabíjaciú stanicu s akumulátorom značky Powerplus v hodnote 20,00 Eur, ktoré odcudzené veci zobral z domu, uložil ich do tašiek a nechal ich za bránou domu v areáli pozemku s úmyslom sa po veci vrátiť, čím spôsobil poškodenému F. N., narodenému XX.XX.XXXX, trvale bytom H., Sv. H. č. XXX/X, škodu krádežou v celkovej výške 348,64 eur

a tohto konania sa obžalovaný U. G. dopustil napriek tomu, že blokmi na pokutu zaplatenú na mieste Obvodného oddelenia Policajného zboru Komárno, evidenčné číslo blokov M a M bol postihnutý pokutou vo výške 20,- Eur za priestupok proti majetku podľa § 50 odsek 1 zákona číslo 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, ktorého sa dopustil dňa 15.07.2021 druhovo drobnou krádežou,

6) obžalovaný U. G.

v presne nezistenom čase v období od 17.00 hod. dňa 02.08.2021 do 17.00 hod. dňa 03.08.2021 v obci E. na T. ulici č. XX vnikol do tam situovaného neobývaného rodinného domu tak, že preskočil oplatenie rodinného domu, rozbil sklenenú výplň okna nachádzajúceho sa nad dverami garáže spojenej s domom, následne prekonal uzamknuté dvere garáže, do ktorej vnikol a odcudzil z nej invertorovú zväračku neznámej značky, tmavošedej farby v hodnote 140,00 Eur, 1 pár čiernych zväracích káblov s kliešťami v hodnote 30,00 Eur, 1 ks CO zväračky tmavošedej farby, neznámej značky v hodnote 55,00 Eur, 1 ks gola sady v kufríku čiernej farby v hodnote 25,00 Eur, 1 ks vŕtačky značky Parkside v kufríku čiernej farby v sume 20,00 Eur, 1 ks elektrickej predlžovačky bubnovej s káblom, oranžovej farby v hodnote 15,00 Eur, 1 ks prenosnej autonabíjačky, neznámej značky v hodnote 80,00 Eur, 1 ks karbobrúsky značky Parkside 125 mm v hodnote 20,00 Eur, 1 kus karbobrúsky neznámej značky 200 mm v hodnote 30,00 Eur, 1 ks teplovzdušnej pištole neznámej značky v hodnote 18,00 Eur, 1 ks malej sady doťahovacích kľúčov v hodnote 15,00 Eur, 1 ks elektrickej reťazovej píly červenej farby, značky Hecht v hodnote 70,00 Eur, 1 ks vŕtačky značky Tesco v hodnote 20,00 Eur, ďalej rozbil z dvora sklenenú výplň na predsieni rodinného domu, následne vnikol do tohto neobývaného rodinného domu, odkiaľ však nič neodcudzil, pričom odcudzené veci zobral a ponechal ich v areáli pozemku s úmyslom sa po veci vrátiť, čím spôsobil poškodenému M. L. narodenému XX.XX.XXXX trvale bytom U. Q., I. č. XXXX/X, škodu odcudzením vyššie uvedených vecí v celkovej výške 538,00 Eur a škodu poškodením vo výške 115,00 Eur a tohto konania sa obžalovaný U. G. dopustil napriek tomu, že blokmi na pokutu zaplatenú na mieste Obvodného oddelenia Policajného zboru Komárno, evidenčné číslo blokov M a M bol postihnutý pokutou vo výške 20,- Eur za priestupok proti majetku podľa § 50 odsek 1 zákona číslo 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, ktorého sa dopustil dňa 15.07.2021 druhovo drobnou krádežou,

t e d a

obžalovaný U. G. v bodoch 1 až 6

- v bodoch 1, 2 a 3 spoločným konaním s obžalovaným D. M. a v bodoch 4 a 5 samostatným konaním neoprávnene vnikol do obydlija iného a spáchal čin závažnejším spôsobom konania (vlámaním),
- v bodoch 1, 2 a 3 spoločným konaním s obžalovaným D. M. a v bodoch 5 a 6 samostatným konaním si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu a bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý,

obžalovaný D. M. v bodoch 1 až 3

- spoločným konaním s obžalovaným U. G. neoprávnene vnikol do obydlija iného a spáchal čin závažnejším spôsobom konania (vlámaním),
- spoločným konaním s obžalovaným U. G. prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu,

č í m s p á c h a l i

obžalovaný U. G. v bodoch 1 až 6

- v bodoch 1, 2 a 3 spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona v znení zákona č. 236/2021 Z.z. (ďalej len „Trestný zákon“) s obžalovaným D. M. a v bodoch 4 a 5 samostatným konaním pokračovací prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno e) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s v bodoch 1, 2 a 3 spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona s obžalovaným D. M. a v bodoch 5 a 6 samostatným konaním s pokračovacím prečinom krádeže podľa § 2X2 odsek 1 písmeno a), písmeno g) Trestného zákona,

obžalovaný D. M. v bodoch 1 až 3

- spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona v znení zákona č. 236/2021 Z.z. (ďalej len „Trestný zákon“) s obžalovaným U. G. pokračovací prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno e) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s pokračovacím prečinom krádeže podľa § 212 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j ú

Obžalovaný U. G.

Podľa § 194 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2 Trestného zákona (za zistenia poľahčujúcich okolností podľa § 36 písmeno l) , písmeno n) Trestného zákona a za zistenia priťažujúcich okolností podľa § 37 písmeno h), písmeno m) Trestného zákona), § 41 odsek 1 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody 14 (štrnásť) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 73 odsek 2 písmeno d), odsek 4 Trestného zákona a § 74 odsek 1 Trestného zákona sa obžalovanému ukladá ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantné.

Obžalovaný D. M.

Podľa § 194 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona (za nezistenia žiadnej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Trestného zákona a za zistenia priťažujúcich okolností podľa § 37 písmeno h, písmeno m) Trestného zákona), § 41 odsek 1 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody 28 (dvadsaťosem) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Nové Zámky podal dňa 07.02.2022 pod sp.zn. 1Pv/335/21/4404 obžalobu na obvinených U. G. a D. M. pre hore uvedené skutky, a to u obvineného Nikolasa G. v bodoch 1 až 6 a u obvineného D. M. v bodoch 1 až 3. Prokurátor tieto skutky u obvineného U. G. kvalifikoval v bodoch 1 až 5 ako pokračovací prečin porušovania domovej slobody spolupáchateľstvom podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na ust. § 138 písmeno e) Trestného zákona, z toho v bodoch 1 až 3 spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona s obvineným D. M. a v bodoch 4 a 5 samostatným konaním a zároveň v bodoch 1,2,3,5 a 6 ako pokračovací prečin krádeže podľa § 212 odsek 1 písmeno a), písmeno g) Trestného zákona, z toho v bodoch 1 až 3 spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona s obvineným D. M. a v bodoch 5 a 6 samostatným konaním. Skutky v bodoch 1 až 3 obžaloby prokurátor u obvineného D. M. kvalifikoval ako spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona s obvineným U. G. pokračovací prečin porušovania domovej slobody podľa § 194

odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na ust. § 138 písmeno e) Trestného zákona a pokračovací prečin krádeže podľa § 212 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona.

Na hlavnom pojednávaní obžalovaný D. M. vyhlásil, že je nevinný zo skutkov, uvedených v obžalobe a obžalovaný U. G. naopak urobil vyhlásenie o vine vo vzťahu ku všetkým skutkom, kladeným mu za vinu obžalobou. Súd preto obžalovanému U. G. položil otázky primerane podľa § 333 odsek 3 písmeno c), písmeno d), písmeno f), písmeno g) a písmeno h) Trestného poriadku a keďže obžalovaný na všetky tieto mu položené otázky odpovedal kladne, súd po zistení stanoviska prokurátora, ktorý navrhol vyhlásenie obžalovaného prijať, podľa § 257 odsek 7 Trestného poriadku vyhlásenie obžalovaného U. G. o vine prijal a podľa § 257 odsek 8 Trestného poriadku vyhlásil, že dokazovanie ohľadne žalovaných skutkov sa u tohto obžalovaného nevykoná.

Súd tak vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie iba vo vzťahu k účasti obžalovaného D. M. na žalovaných skutkoch pod bodmi 1 až 3 obžaloby a tiež dôkazy, potrebné k rozhodnutiu o treste u oboch obžalovaných, ochranných opatreniach a uplatnených nárokoch na náhradu škody. Za týmto účelom vypočul oboch obžalovaných, svedkov: A. M. ml., G. M., A. M. st., K. M., prečítal zápisnice o výsluchu svedkov - poškodených: G. F. st., G. F. ml., F. F., Q. W., M. E., G. Y. E., F. R., znaleckým dokazovaním a oboznámením listinných dôkazov.

Obžalovaný D. M. spáchanie skutkov pod bodmi 1 až 3 obžaloby vo svojej výpovedi poprel s tým, že sa ich nedopustil a s tým, že obžalovaného G. ani nepozná. Bránil sa, že v rozhodnom čase bol doma, a to v dňoch 8.8 až 10.08.2021, keďže upratoval a chystal plachtu, pretože mali mať v rodine svadbu jeho sestry. Tvrdil, že s obžalovaným G. nikdy nebol v kontakte, stretol ho iba vtedy, keď prišiel s jeho bratom k nim kúpiť auto od jeho otca a pozná pod prezývkou „L.“. Na otázky ohľadne svadby vypovedal, že táto bola asi 2 - 3 mesiace pred hlavným pojednávaním, ale v lete ju dohadovali.

Súd pristúpil na hlavnom pojednávaní aj k výsluchu obžalovaného U. G., a to s poukazom na ust. § 257 odsek 8 Trestného poriadku, t.j. vo vzťahu k účasti obžalovaného D. M. na žalovaných skutkoch pod bodmi 1 až 3.

Obžalovaný G. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že uvedených troch skutkov sa dopustil spoločne s obžalovaným D. M., na podrobnosti si nepamätal jednak preto, že sa stali pred 9 mesiacmi a jednak preto, že bol nafetovaný. Vypovedal, že sa s obžalovaným Lakatošom stretol náhodne v I. v čase, keď chcel prejsť cez most, obžalovaný M. tam bol na zelenej Felícii ešte s niekým, začali sa rozprávať a potom odišli robiť tie vlámačky. Tvrdil, že do prvého domu vošli obaja, prehľadávali ho, ale nespomínal si, či obžalovaný M. odtiaľ zobral nejaké veci, pričom opísal spôsob vniknutia do tohto domu s tým, že strhol sieťku, okno bolo na polovicu otvorené a vošli dnu cez toto okno vzadu z dvora na prízemí. Následne išli po ulici a vošli ešte do dvoch alebo troch domov, v ďalšom dome obžalovaný M. zobral kľúč od auta. V poslednom dome sa obžalovaný M. zdržal dosť dlho, preto obžalovaný G. odtiaľ odišiel a obžalovaný M. následne za ním prišiel na bicykli Kenzel, ktorý od neho kúpil a tiež z toho domu zobral fľašu pálenky. Obžalovaný tiež vypovedal, že obžalovaný M. mal pri krádežiach rukavice modrej farby. Tiež tvrdil, že obžalovaného M. pozná možno dva alebo tri roky, ale až takí dobrí kamaráti neboli, stretli sa možno 2-3 krát mesačne a porozprávali sa. K kuliárom nájdeným v jednom z domov uviedol, že to boli jeho okuliare, dal ich ale obžalovanému M. na skúšku a on si ich nechal.

Súd na návrh prokurátora postupom podľa § 258 odsek 4 Trestného poriadku prečítal časť výpovedí tohto obžalovaného z prípravného konania, týkajúcich sa výlučne skutkov, kladených za vinu aj obžalovanému M. a tiež aj zo zápisnice o konfrontácii.

Vo svojich výpovediach v prípravnom konaní obžalovaný uvádzal, že obžalovaného M. stretol v I. pri železničnom moste, dostali nápad, že pôjdu kraďnúť, domy, do ktorých vojdú, si vytipovali podľa toho, kde boli zatiahnuté rolety. Obžalovaný vtedy podrobne opísal spôsob vniknutia do domov, odcudzené z nich veci, ako aj to, že pri vlámaní do posledného z domov odišiel skôr, obžalovaný M. ho dobehol na bicykli, ktorý od neho kúpil a potom sa obžalovaný M. rozhodol odísť domov, keďže nič hodnotné nenašiel a obžalovaný G. ďalej v trestnej činnosti pokračoval sám. Obžalovaný na svojich tvrdeniach o účasti obžalovaného M. na skutkoch pod bodmi 1 až 3 zotrval aj pri konfrontácii s ním.

Obžalovaný G. sa k prečítaným výpovediam z prípravného konania vyjadril tak, že vtedy vypovedal pravdu a s odstupom času si už na podrobnosti nepamätá.

Súd na hlavnom pojednávaní v procesnom postavení svedkov vypočul aj rodinných príslušníkov obžalovaného M. - rodičov a súrodencov.

Brat obžalovaného A. M. ml. a sestra obžalovaného K. M. pritom v prípravnom konaní odmietli vypovedať podľa § 130 odsek 1 Trestného poriadku vzhľadom na tento príbuzenský pomer k obžalovanému M., na hlavnom pojednávaní už tvrdili, že obžalovaný bol v rozhodnom čase doma, tvrdiac, že mali svadbu. Brat obžalovaného vypovedal, že svadba bola niekedy v 8. alebo 9. mesiaci, robili plachtu, upratovali, ženy varili, sestra obžalovaného K. M., (o ktorej svadbu malo ísť) zase, že v tom čase sa o svadbe v rodine iba rozprávali.

Matka obžalovaného G. M. vypovedala, že sa dlho do noci rozprávali v rodine o svadbe, obžalovaný bol doma, potom išiel spať a bol v doma aj v noci, pretože v jeho izbe plakalo dieťa a ona mu išla dať dudel. Pokiaľ sa mala svedkyňa vyjadriť k tomu, že v prípravnom konaní tento detail vôbec neuvádzala ako ani neuvádzala rozhovory o svadbe a jej prípravy, vysvetľovala, že keď vypovedala na polícii (a to až 12.01.2022), nemala všetko v hlave, ale teraz sa rozprávali o tom, čo robili a tak si spomenula.

Obdobne aj svedok A. M. st. (otec obžalovaného) na hlavnom pojednávaní vypovedal, že obžalovaný bol v rozhodnom čase doma, pretože neskoro do noci riešili organizáciu svadby jeho dcéry a tvrdil tiež, že obžalovaný bol doma aj v noci, pretože jeho manželka sa zobudila na plač dcéry obžalovaného a preto vošla do jeho izby.

Aj tento svedok v prípravnom konaní (dňa 12.01.2022) neuvádzal rozhovory o svadbe ako ani to, že jeho manželka vošla v noci do izby obžalovaného. Po konfrontácii s touto jeho výpoveďou z prípravného konania svedok uviedol, že sa vtedy nevedeli rozpamätať na všetky veci, ale syna potom zobrali policajti, tak sa potom o tom bavili.

Súd so súhlasom obžalovaných a prokurátora prečítal na hlavnom pojednávaní výpoveď svedka F. R. z prípravného konania, ktorý opisoval okolnosti, za ktorých stretol obžalovaného G. v I. dňa 10.08.2021 s tým, že tento prišiel k nemu na bicykli zn. L. povedala mu, že ho kúpil a tiež vypovedal k niektorým veciam, nájdeným pri prehliadke jeho motorového vozidla s tým, že tieto patria obžalovanému G.. Svedok o osobe D. M. vôbec nevypovedal a jeho osobu vôbec v tejto súvislosti ani nespomínal.

Súd za podmienok podľa § 263 odsek 1 Trestného poriadku prečítal výpovede svedkov - poškodených skutkami pod bodmi 1 až 3 obžaloby z prípravného konania, ktorý postup súd považoval za dostatočný, keďže ani jeden z týchto svedkov svojimi zmyslami nevnímal osoby, ktoré sa vniknutiu do ich domov a odcudzenia vecí dopustili. Títo svedkovia opisovali okolnosti, za ktorých zistili neoprávnené vniknutie do ich domov, následky tohto vniknutia ako aj konkrétne odcudzené im veci.

Hodnotu jednotlivých vecí, odcudzených poškodeným osobám v prípade skutkov pod bodmi 1 až 3 obžaloby, mal súd preukázanú zadováženými odbornými vyjadreniami a v súlade s jej vyčíslením v obžalobe prokurátora.

Zo znaleckého posudku znalca RNDr. Ivana Lehockého PhD. z odboru kriminalistika, odvetvie genetická analýza, súd mal preukázané, že v žiadnej z na skúmanie mu predložených stôp, zaistených pri ohliadkach miesta činov pod bodmi 1 až 3 obžaloby, nebola zistená DNA obžalovaného M..

Z ostatných dôkazov súd poukazuje na zápisnice o ohliadke miesta činov, o prehliadke motorového vozidla u F. R., zápisnicu o previerke výpovede obžalovaného G. na mieste, zápisnicu o vydaní vecí obžalovaným G., rozhodnutia o vrátení odcudzených vecí a ostatné listiny.

Súd po prijatí vyhlásenia o vine obžalovaného U. G. vykonanom dokazovaní ohľadne účasti obžalovaného D. M. na žalovaných skutkoch pod bodmi 1 až 3 obžaloby a po vyhodnotení vykonaných dôkazov jednotlivo, ako aj v ich vzájomných súvislostiach a v zmysle zásady bezprostrednosti a ústnosti hlavného pojednávania, ktoré konajúcemu súdu umožňujú pozorovať jednotlivé vypovedajúce osoby a ich reakcie na položené otázky, dospel k záveru, že obžaloba bola podaná dôvodne na oboch obžalovaných a títo sa obaja, t.j. aj obžalovaný D. M., dopustili žalovaných skutkov tak, ako im kládla za vinu obžaloba.

Obžalovaný D. M. aj na hlavnom pojednávaní zotrval na svojom postoji k za vinu mu kladeným skutkom z prípravného konania a ich spáchanie naďalej popieral. Výpoveď jeho spoluobžalovaného označoval za ho krivo obviňujúcu tvrdiac, že v rozhodnom čase v obci I. ani nebol, nakoľko bol doma

a na podporu svojich alibi navrhoval vypočúť už aj v prípravnom konaní vypočutých svojich rodinných príslušníkov. Túto obranu obžalovaného však súd vyhodnotil ako nevierohodnú, zjavne motivovanú snahou vyvinúť sa z trestnej zodpovednosti, a to nielen z dôvodu, že táto obrana bola v rozpore s výpoveďou spoluobžalovaného U. G., ale aj pre jej rozporuplnosť samotnú. V tejto súvislosti súd osobitne poukazuje na zmätočnosť celej tej časti výpovede obžalovaného M., ktorou sa snažil súd presvedčiť, že v rozhodnom čase bol doma, nakoľko sa zúčastňoval prípravy svadby svojej sestry. Na jednej strane totiž tvrdil, že v tejto súvislosti pomáhal rozkladať na dvore „plachtu“, upratovalo sa a ženy varili, na druhej strane uvádzal, že táto svadba sa uskutočnila asi dva - tri mesiace pred hlavným pojednávaním, na ktorom takto vypovedal, t.j. v mesiacoch január až február 2022. Pokiaľ mali byť výpovede rodinných príslušníkov obžalovaného - jeho rodičov a súrodencov, tými, ktoré mali túto obrannú verziu obžalovaného potvrdzovať, súd dospel po ich vyhodnotení k záveru, že takúto výpovednú hodnotu nemajú. V tejto súvislosti súd poukazuje na fakt, že brat a sestra obžalovaného v prípravnom konaní jeho obhajobnú verziu nepotvrdzovali, keďže využili svoje právo nevypovedať. Na hlavnom pojednávaní už uvádzali, že obžalovaný bol doma v rozhodnom čase, a to aj celú noc, hoci s ním noc v izbe netrúvili. Aj týmito svedkami uvádzané skutočnosti ohľadne príprav na svadbu v rodine obžalovaného s jeho výpoveďou nekorešpondovali, a to predovšetkým vo vzťahu k času, kedy sa táto svadba mala uskutočniť. Rovnako aj rodičia obžalovaného na hlavnom pojednávaní vypovedali iba o prípravách na svadbu v zmysle rozhovorov o nej, rozhodne nie o varení na ňu, keďže sa mala podľa ich vyjadrenia uskutočniť až v septembri 2021. Rodičia obžalovaného naproti tomu v prípravnom konaní (pri ich vypočutí dňa 12.01.2022 t.j. až 5 mesiacov pod vznesení obvinenia obžalovanému M. a rozhodne nie v čase akéhokoľvek obmedzenia osobnej slobody obžalovaného pre skutky v prejednávanej veci, keďže sa vo väzbe nachádza v inej trestnej veci) vôbec nimi tvrdenú prítomnosť obžalovaného doma v rozhodnom čase nedávali do súvisu so žiadnou svadbou, ani s prípravami na ňu, svadbu vôbec nespomínali a neuvádzali ani taký detail, ako na hlavnom pojednávaní, že matka obžalovaného dokonca mala vojsť do izby, v ktorej spal obžalovaný, a to preto, aby dala jeho dieťaťu dudel. Pokiaľ rodičia obžalovaného „rozpamätanie“ si na tento detail odôvodňovali neskoršími rozhovormi, súd toto ich tvrdenie vyhodnotil ako účelové, zjavne sa snažiace obžalovanému poskytnúť alibi na čas skutkov s tým, že súd považoval za vylúčené, aby sa plynutím času u svedkov v pamäti oživil práve takýto detail, svojim opisom natoľko všedný, aby mohol byť s odstupom niekoľkých mesiacov priradený k jednej konkrétnej noci. Naopak, uvedené svedkami, predovšetkým rodičmi obžalovaného, „dopĺňané“ informácie k pobytu obžalovaného v domácom prostredí v čase skutkov, nasvedčujú ich vzájomnej koordinácii pri formulovaní svojich výpovedí v snahe podporiť obhajobu obžalovaného.

Súd preto obžalovanému M. a svedkom z okruhu jeho rodinných príslušníkov neuveril a ich výpovede vyhodnotil ako nevierohodné a nespôsobilé vzbudiť akékoľvek dôvodné pochybnosti o účasti obžalovaného M. na skutkoch pod bodmi 1 až 3 obžaloby tak, ako mal túto súd preukázanú výpoveďou jeho spoluobžalovaného U. G.. Obžalovaný G. totiž už od začiatku vedenia trestného stíhania práve obžalovaného D. M. označoval za spolupáchateľa týchto troch skutkov, opisujúc aj jeho konkrétnu aktivitu pri nich s tým, že na trestnej činnosti neboli osobitne dohodnutí nejaký dlhší čas predtým, ale išlo o ich spontánne rozhodnutie spáchať trestnú činnosť po ich náhodnom stretnutí v obci I.. Súd v tejto súvislosti zohľadňoval, že medzi obžalovanými neexistuje nejaký osobitný blízky alebo priateľský vzťah, rovnako ako ani vzťah nepriateľský, obžalovaný M. ani sám neuvádzal žiadny konkrétny dôvod, pre ktorý by ho mal zo spáchania predmetných skutkov obžalovaný G. krivo obviňovať. Ani súd u obžalovaného G. taký motív nezistil, keďže tak, ako už vyššie uviedol, účasť obžalovaného M. práve na týchto troch konkrétnych skutkoch, opisoval už od počiatku trestného stíhania v rôznych procesných štádiách. Z vyjadrenia obžalovaného G. k výpovedi svedka A. M. st. naopak vyplynulo, že rodinní príslušníci obžalovaného M. kontaktovali rodinných príslušníkov obžalovaného G. a prostredníctvom jeho matky žiadali, aby obžalovaný G. zmenil svoju výpoveď. Výpoveď obžalovaného G. pre súd z týchto hľadísk vyznela vierohodne aj preto, že nevzhladol žiadny logicky vysvetliteľný dôvod, aby obžalovaného M. označoval za spolupáchateľa práve na týchto troch skutkoch, a nie už aj následne na ďalších ním výlučne samotným spáchaných v tej istej obci a v tom istom čase. Naopak, obžalovaný G. v tejto súvislosti tvrdil, že obžalovaný D. M. v ďalšom protiprávnom konaní nepokračoval dôvodiac tým, že nič hodnotné v domoch nenašiel, čo súčasne korešponduje aj s konkrétnymi vecami a ich hodnotou, ktoré v prípade skutkov pod bodmi 1 až 3 obžaloby obžalovanými boli odcudzené. O. G. tiež vysvetlil, z akého dôvodu bol v prípade skutku pod bodom 2 obžaloby odcudzený bicykel zaistený u neho, pričom toto jeho vysvetlenie podporuje aj výpoveď svedka R., ktorému tiež obžalovaný uviedol, že bicykel kúpil. Vierohodnosť usvedčujúcej výpovede obžalovaného G. nebol spôsobilý spochybniť ani fakt, že ani v jednom z domov v prípade skutkov pod bodmi 1 až 3 neboli zaistené stopy s DNA obžalovaného M.,

keďže podľa obžalovaného G. tento mal pri skutkoch používať rukavice. Obžalovaný G. pritom účasť obžalovaného M. na týchto skutkoch opisoval v celom priebehu trestného konania konzistentne, pokiaľ sa v jeho výpovediach, a to výlučne tých, ktoré boli spôsobilé byť vykonané na hlavnom pojednávaní, vyskytli určité rozpory, tieto sa jednak zásadne netýkali prítomnosti a účasti obžalovaného M. na predmetných skutkoch, ale okolností týmto skutkom predchádzajúcich a nasledujúcich, čo i obžalovaný G. pre súd hodnoverne vysvetlil plynutím času a faktom ovplyvnenia návykovými látkami, od ktorých je podľa znaleckého posudku závislý. Pri závere o absencii motívu obžalovaného G. nepravdivo označovať kohokoľvek za spolupáchateľa skutkov pod bodmi 1 až 3, a už vôbec nie obžalovaného M., súd posudzoval i to, že takouto výpoveďou sa právne postavenie obžalovaného G. z hľadiska jeho trestnej zodpovednosti za predmetné skutky v zmysle jeho zvýhodnenia nezmenilo.

Súd tak dospel k záveru o účasti obžalovaného M. na žalovaných skutkoch pod bodmi 1 až 3 obžaloby spoločným konaním s obžalovaným G. s tým, že spôsob vniknutia do jednotlivých rodinných domov mal preukázaný súvisiacimi ohliadkami miesta činov, konkrétne obžalovanými odcudzené veci výpoveďami týmito skutkami poškodených osôb ako svedkov a ich hodnotu zadováženými odbornými vyjadreniami, t.j. v súlade s opisom skutkov v obžalobe prokurátora.

Na základe výsledkov vyššie uvedeného hodnotenia vykonaných dôkazov súd preto dospel k záveru, že obaja obžalovaní sa dopustili žalovaných skutkov tak, ako im kládla za vinu obžaloba a súčasne týmto protiprávnym konaním naplnili všetky formálne zákonné znaky skutkovej podstaty žalovaných trestných činov.

Obžalovaný U. G. tak v bodoch 1 až 6 naplnil znaky skutkovej podstaty, a to v bodoch 1, 2 a 3 spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona s obžalovaným D. M. a v bodoch 4 a 5 samostatným konaním pokračovacieho prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno e) Trestného zákona v jednočinnom súbehu v bodoch 1, 2 a 3 spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona s obžalovaným D. M. a v bodoch 5 a 6 samostatným konaním s pokračovacím prečinom krádeže podľa § 212 odsek 1 písmeno a), písmeno g) Trestného zákona tak z hľadiska subjektu, subjektívnej stránky, objektu i objektívnej stránky, pretože úmyselne (§ 15 písmeno a) Trestného zákona) zasiahol do záujmov, chránených Trestným zákonom (záujmu na ochrane domovej slobody jednotlivcov a na ochrane majetku fyzických a právnických osôb) tým, že v bodoch 1, 2 a 3 spoločným konaním s obžalovaným D. M. a v bodoch 4 a 5 samostatným konaním neoprávnene vnikol do obydľia iného a spáchal čin závažnejším spôsobom konania (vlámaním) a v bodoch 1, 2 a 3 spoločným konaním s obžalovaným D. M. a v bodoch 5 a 6 samostatným konaním si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu a bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý.

Obžalovaný D. M. v bodoch 1 až 3 naplnil zákonné znaky skutkovej podstaty spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona s obžalovaným U. G. pokračovacieho prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno e) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s pokračovacím prečinom krádeže podľa § 212 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona tak z hľadiska subjektu, subjektívnej stránky, objektu i objektívnej stránky, pretože úmyselne (§ 15 písmeno a) Trestného zákona) zasiahol do záujmov, chránených Trestným zákonom (záujmu na ochrane domovej slobody jednotlivcov a na ochrane majetku fyzických a právnických osôb) tým, že spoločným konaním s obžalovaným U. G. neoprávnene vnikol do obydľia iného a spáchal čin závažnejším spôsobom konania (vlámaním) a spoločným konaním s obžalovaným U. G. si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu.

Súd nemal žiadne pochybnosti ani o existencii priamej príčinnej súvislosti medzi uvedeným protiprávnym konaním obžalovaných a následkom ich činov na jednej strane a ich úmyselným zavinením na strane druhej. Zákonné znaky uvedených prečinov obžalovaní naplnili aj po stránke materiálnej (§ 10 odsek 2 Trestného zákona), pretože závažnosť ich činov rozhodne nie je nepatrná. V konkrétnom prípade je určená predovšetkým spôsobom vykonania ich činov a ich následkami (vo sfére zákonom chránených záujmov), okolnosťami, za ktorých boli spáchané (a to aj s poukazom na početnosť týchto útokov), mierou zavinenia obžalovaných a ich zisťnou pohnútkou.

Súd skutky obžalovaných kvalifikoval podľa zákona účinného v čase ich spáchania, pretože neskorší zákon nebol podľa posúdenia súdu pre obžalovaných priaznivejší.

S poukazom na hore uvedené skutočnosti súd oboch obžalovaných uznal vinnými tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Zo správ a charakteristík k osobám obžalovaných a znaleckým dokazovaním súd zistil nasledovné skutočnosti:

Obžalovaný U. G. je ženatý, otec dvoch detí. Z výkonu väzby neboli o ňom uvedené žiadne negatívne informácie s tým, že nebol disciplinárne odmenený ani potrestaný a neboli u neho zaznamenané žiadne porušenia ústavného poriadku. V evidencii priestupkov má obžalovaný evidovaných viacero priestupkov, a to aj proti majetku. Obžalovaný bol doteraz jedenkrát súdne trestaný, a to pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona trestným rozkazom Okresného súdu Komárno sp.zn. OT/87/2020 z 03.12.2020, právoplatným dňa 03.12.2020, kedy mu bol uložený trest odňatia slobody 3 mesiace s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 1 rok a tiež aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 2 roky. Z uvedeného je zrejmé, že obžalovaný sa skutkov v prejednávanej veci dopustil v skúšobnej dobe tohto podmieneného odsúdenia. Obžalovaný je súčasne osobou požívajúcou návykové látky, u ktorej bola znaleckým posudkom znalca psychiatra diagnostikovaná závislosť na viacerých psychoaktívnych látkach a z dôvodu rozvinutej tejto závislosti znalec u neho odporučil uložiť ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

O. D. M. je slobodný, bez stáleho pracovného pomeru. Obžalovaný má v evidencii priestupkov evidované mnohopočetné postihy za spáchanie rôznorodých priestupkov, spočívajúcich v porušení zákazu vychádzania, priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu a tiež aj proti verejnému poriadku. Obžalovaný sa v minulosti opakovane dopustil trestnej činnosti, a to zločinu sexuálneho zneužívania, ako aj prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia. Trestným rozkazom Okresného súdu Komárno sp.zn. 2T/71/2020 z 05.10.2020, právoplatným dňa 22.10.2020, bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona a bol mu uložený súhrnný trest odňatia slobody 12 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 2 roky, trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 48 mesiacov, za súčasného zrušenia výroku o treste trestného rozkazu Okresného súdu Komárno sp.zn. OT/37/2020. Obžalovaný bol naposledy uznaný vinným z prečinu krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 212 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona a prečinu poškodzovania cudzej veci spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 245 odsek 1 Trestného zákona (skutok z 16.08.2020 a spáchaný aj s bratom obžalovaného A. M.) trestným rozkazom Okresného súdu Komárno sp.zn. 3T/4/2021 z 26.04.2021, obžalovanému doručeným dňa 25.05.2021 a právoplatným dňa 23.03.2022 a bol mu uložený úhrnný trest povinnej práce v trvaní 285 hodín. Z uvedeného vyplýva, že obžalovaný sa skutkov v prejednávanej veci dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia vo veci Okresného súdu Komárno sp.zn. 2T/71/2020 a súčasne až potom, ako mu bol doručený trestný rozkaz Okresného súdu Komárno sp.zn. 3T/4/2021, z ktorého dôvodu vo vzťahu k nemu neprichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu.

Súd pri ukladaní trestu obžalovaným, pri rozhodovaní o druhu trestu a jeho výmere, v súlade s ust. § 34 Trestného zákona prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu obžalovaných, ich pomery a možnosť ich nápravy.

Súd obžalovanému U. G. priznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno l) Trestného zákona (k trestnému činu sa priznal a tento i úprimne oľutoval) a súčasne aj podľa § 36 písmeno n) Trestného zákona (nakoľko napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti, a to nielen priznaním sa a vyhlásením o vine na hlavnom pojednávaní, ale aj už v prípravnom konaní svojou výpoveďou o vlastnej trestnej činnosti a aj k účasti obžalovaného M. na žalovanej trestnej činnosti, a tiež aj previerkou výpovede na mieste). Súd tiež u obžalovaného zistil príťažujúce okolnosti, a to podľa § 37 písmeno h) Trestného zákona (spáchal viac trestných činov) a podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona (bol už za trestný čin odsúdený vo veci Okresného súdu Komárno sp.zn. OT/87/2020). Súd ukladal obžalovanému úhrnný trest podľa § 41 odsek 1 Trestného zákona, pričom najprísnejším zo zbiehajúcich sa trestných činov bol prečin podľa § 194 odsek 2 Trestného zákona, kde je základná sadzba trestu odňatia slobody 1 až 5 rokov. Súd následne podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona prihliadol na pomer a mieru závažnosti u obžalovaného zistených poľahčujúcich a príťažujúcich okolností a pri ich rovnováhe dolnú ani hornú hranicu trestnej sadzby nenechal. Súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody pri dolnej hranici trestnej sadzby, a to výmere 14 mesiacov, s poukazom na ust. § 49 odsek 2 Trestného zákona nevyhnutne ako nepodmienený s tým, že ho na výkon trestu zaradil podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Súd je toho názoru, že trest uvedenej výmery reflektuje na jednej strane závažnosť a početnosť čiastkových útokov pokračovacej trestnej činnosti obžalovaného, na druhej strane jeho kritický postoj k tejto ním spáchanej trestnej činnosti, napomáhanie pri jej objasňovaní, skutočnosť, že dosiaľ nebol vo

výkone trestu odňatia slobody s tým, že takýmto trestom sa dosiahne účel trestu, a to aj v spojení s uloženým mu ochranným protitoxikomanickým ambulantným liečením v súlade s odporúčením znalca.

U obžalovaného Patrika M. súd nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Trestného zákona, ale zistil u neho priťažujúce okolnosti - podľa § 37 písmeno h) Trestného zákona (spáchal viac trestných činov) a podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona (bol už za trestný čin odsúdený - vo veci Okresného súdu Komárno sp.zn. 2T/71/2020). Súd obžalovanému ukladal úhrnný trest podľa § 41 odsek 1 Trestného zákona v základnej sadzbe najprísnejšie trestného prečinu podľa § 194 odsek 2 Trestného zákona, t.j. 1 až 5 rokov trestu odňatia slobody. Súd podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona prihliadol na mieru závažnosti u obžalovaného zistených priťažujúcich okolností a pri absencii poľahčujúcej okolnosti zvýšil podľa § 38 odsek 4 Trestného zákona dolnú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu, t.j. na 28 mesiacov. Súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody na samej dolnej hranici takto zvýšenej trestnej sadzby s poukazom na ust. § 49 odsek 2 Trestného zákona ako nepodmienečný s tým, že ho na výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Súd pri ukladaní trestu z hľadiska splnenia jeho účelu u tohto obžalovaného zohľadnil predovšetkým fakt, že u obžalovaného nešlo o ojedinelé vybočenie z medzí vedenia riadneho života, keďže tento sa už v minulosti dopustil nielen mnohopočetných priestupkov, ale aj rôznorodej trestnej činnosti a u ktorého zjavne nemali žiadny nápravný účinok ani dosiaľ mu ukladané výchovné tresty, nespojené bezprostredne s odňatím jeho osobnej slobody (o čom svedčí nielen v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia spáchaná trestná činnosť v prejednávanej veci, ale aj majetkový trestný čin vo veci Okresného súdu Komárno sp.zn. 3T/4/2021). Trest uvedenej výmery podľa názoru súdu dostatočne odráža povahu a závažnosť trestnej činnosti obžalovaného, mieru účasti obžalovaného na nej ako aj absenciu kritického postoja obžalovaného k nej, ale, a to predovšetkým, ochráni spoločnosť pred páchaním ďalšej trestnej činnosti obžalovaným a súčasne i iných odradí od jej páchania.

Z poškodených v prejednávanej veci uplatnil nárok na náhradu škody jedine poškodený M. L. (poškodený skutkom pod bodom 6 obžaloby), avšak tento sa vo svojom výsluchu dňa 12.01.2022 vyjadril tak, že si uplatňuje nárok na náhradu škody za poškodenú sklenú výplň dverí a okna bez toho, aby uviedol výšku škody alebo odkaz na spôsob jeho určenia. Takto uplatnený nárok na náhradu škody preto nemožno považovať za uplatnený riadne v zmysle ust. § 46 odsek 3 Trestného poriadku a súd preto o ňom vôbec nerozhodoval, a to ani odkázaním poškodeného na civilný proces.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na súde proti ktorého rozsudku smeruje a to do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť.

Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku, (§ 309 odsek I Trestného poriadku).

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo, (§ 311 odsek I Trestného poriadku).